

Stockholm 2025-04-30

Fi2025/00072

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
103 33 Stockholm

Byggföretagens yttrande avseende SOU 2025:4 Moderna och enklare skatteregler för arbetslivet

Byggföretagen är de enskilda byggföretagens bransch- och arbetsgivarorganisation och organiserar cirka 4 000 bygg-, anläggnings- och specialföretag. Byggföretagen har tagit del av rubricerad remiss och vill framföra nedanstående synpunkter.

Tjänsteställets placering

Inom bygg- och anläggningssektorn är det mycket vanligt att ha skiftande arbetsplatser, särskilt bland yrkesarbetare. Detta utgör mer regel än undantag. Det är emellertid inte så att alla yrkesarbetare arbetar med stora projekt, det finns även en stor grupp yrkesarbetare som arbetar på mindre projekt och besöker arbetsgivarens lokaler med viss regelbundenhet. Arbetsmönster för anställda inom bygg- och anläggningsbranschen kan också variera stort mellan olika perioder, något som kan innebära betydande utmaningar vid fastställande av tjänsteställe.

Regelverket avseende tjänsteställets placering är i vissa delar svårtolkat, och bygger till stora delar på praxis samt Skatteverkets tolkningar av regelverket. Den praxis som byggts upp kring nuvarande regelverk är många gånger in casu-avgöranden som kan vara problematiska att dra generella slutsatser ifrån. Regelverket är också föråldrat, och dåligt anpassat till hur arbetsmarknaden ser ut idag. Dagens regelverk leder även till vad många skattskyldiga uppfattar som orättvisa bedömningar, där vissa kan få skattefri reseersättning för resor medan andra inte får det. För gemene man är det svårt att förstå skillnaden i att arbeta på ett större projekt, och undantagsvis besöka arbetsgivarens lokaler, eller att arbeta i mindre projekt och besöka arbetsgivarens lokaler någon gång per vecka för att hämta material etc. men där själva arbetet utförs på samma sätt, det vill säga någon annan stans än i arbetsgivarens lokaler.

Mot denna bakgrund välkomnar Byggföretagen utredningens uppdrag att förtydliga och modernisera regelverket. Just förtydligande är något som efterfrågas av bygg- och anläggningsbranschen, då regelverket idag många gånger upplevs som otydligt och komplext.

Byggföretagen anser att utredningen gjort en gedigen analys av regelverket avseende tjänsteställe, och identifierat relevanta problem. I och med att reglerna innehåller en mängd olika gränsdragningar hade Byggföretagen dock önskat fler exempel på hur reglerna är tänkta att tillämpas i dessa gränsdragningssituationer. Då reglerna påverkar i princip hela bygg- och anläggningsbranschen, både företag och arbetstagare, är det viktigt att så många frågetecken som möjligt rätas ut i den fortsatta beredningsprocessen. Företagen och de enskilda ska inte lämnas att på egen hand, eller i bästa fall tillsammans med Skatteverket, bedöma de gränsdragningssituationer som i många fall kommer att uppkomma. Exemplen bör belysa komplexa situationer och klargöra hur gränser ska dras. I och med att frågorna berör många skattskyldiga är det inte lämpligt att överlämna gränsdragningarna i oklara frågor till rättstillämpningen.

Nedan följer Byggföretagens synpunkter på de enskilda förslagen.

Ett tjänsteställe ska fastställas för varje anställning eller uppdrag i sig

Förslag: Ett tjänsteställe ska fastställas för varje anställning eller uppdrag för sig.

Byggföretagen tillstyrker utredningens förslag. Trots att praxis sedan länge varit tydlig avseende frågan om antal tjänsteställen per anställning anser Byggföretagen att det är välkommet att praxis kodifieras. Byggföretagen instämmer även i utredningens bedömning att en anställd inte ska ha flera tjänsteställen inom en och samma anställning.

Fastställande av tjänsteställe ska grunda sig på arbetsgivarens eller uppdragsgivarens avsikt

Förslag: Fastställandet av en skattskyldigs tjänsteställe ska grunda sig på arbetsgivarens eller uppdragsgivarens avsikt om hur den skattskyldige ska utföra arbetet. Fastställandet ska göras i samband med anställningens eller uppdragets ingående. Om omständigheterna ändras ska en ny bedömning göras.

Vid fastställandet ska hänsyn inte tas till om den skattskyldige kan välja att utföra arbetet på distans från annan plats.

Byggföretagen ställer sig positiva till utredningens förslag om att tjänsteställesbedömningen ska grunda sig på arbetsgivarens avsikt, och att denna ska baseras på objektiva omständigheter som föreligger vid anställningens början. Byggföretagen anser emellertid att bedömningshorisonten bör komma till uttryck i lagtexten. Detta för att skapa tydlighet avseende de kriterier som bedömningen ska baseras på. Byggföretagen anser att det även fortsättningsvis, i enlighet med den praxis som utvecklats på området, är lämpligt att i normalfallet ha en bedömningshorisont på två år, men föreligger särskilda skäl ska detta kunna beaktas. I den fortsatta beredningen bör det dock utvecklas vad som skulle kunna utgöra sådana särskilda skäl.

Förändrade omständigheter

Utredningen anser att införandet av en avsiktsregel vid fastställande av tjänsteställe kräver antingen obligatoriska omprövningar av tjänstestället vid vissa tidsintervall, eller att en omprövning sker vid förändrade omständigheter. Obligatoriska omprövningar avfärdas av utredningen, då detta anses administrativt betungande. Istället föreslås att en omprövning ska ske vid förändrade omständigheter. Att förändrade omständigheter kan kräva en ny prövning av var tjänstestället finns gäller redan idag, så någon förändring i sak synes inte föreslås. Däremot föreslås detta framgå av lagtexten, något som Byggföretagen välkomnar då det tydliggör hur bedömningen ska göras. Det vore också välkommet med ett uttalande som klargör att tidigare uttalanden kopplat till förändrade omständigheter alljämt är giltiga.

Byggföretagen instämmer även i utredningens bedömning att det också fortsättningsvis ska finnas en tröghet i regelverket. Detta innebär att tillfälliga förändringar i arbetsmönster inte ska uppfattas som en sådan omständighet som innebär att en ny tjänsteställesbedömning ska genomföras. Ett beaktande av tillfälliga förändringar skulle få betydande konsekvenser för delar av bygg- och anläggningsbranschen, och innebär en kraftig ökning i administrativ börda. Byggföretagen välkomnar också att tjänstestället inte ska ändras med retroaktiv verkan, utan att ändringar enbart påverkar framåt i tiden.

Byggföretagen efterlyser dock fler exempel på när ändrade omständigheter ska anses föreligga, särskilt med koppling till den specialregel som föreslås gälla just bygg- och anläggningsbranschen. Inom vissa delar av bygg- och anläggningsbranschen är det exempelvis vanligt med ramavtal som kan löpa en viss period, hur ska dessa bedömas om en anställd exempelvis under tjugofyra månader kommer att arbeta delvis på en arbetsplats som inte är tillfällig till sin natur, exempelvis en industri? Ska den anställda då få sitt tjänsteställe på denna industri? Det vill säga ”trilla ur” specialregeln (föreslagna 12 kap 3 c § inkomstskattelagen (IL)) och istället bedömas enligt den vanliga regeln (föreslagna 12 kap 3 b § IL)? Dessa situationer skulle behöva belysas.

Betydelsen av distansarbete vid fastställande av tjänstestället

Utredningen tar upp frågan om distansarbete, och dettas betydelse vid fastställande av tjänsteställe. I den föreslagna 12 kap 3 a § IL anges att det vid bedömningen av tjänsteställe enligt specialregeln i 12 kap 3 c IL ska bortses från distansarbete. Hänvisningen kräver ett förtydligande av vad som avses med distansarbete, och hur bestämmelsen om distansarbete samspelar med specialregeln i 12 kap 3 c § IL.

Är det vid avgörandet av om specialregeln är tillämplig som möjligheten till distansarbete ska bortses ifrån, dvs om arbetet till mer än 50 procent ska pågå en begränsad tid på varje plats? Eller är det vid bedömningen av om arbetsgivarens lokaler ska utgöra tjänsteställe? Eller i båda fallen? Är det exempelvis fråga om distansarbete om en platschef istället för att åka till arbetsgivarens lokaler på morgonen gör en del av det administrativa arbetet från hemmet? Gäller det samma för en yrkesarbetare som tar emot arbetsordrar via mobilen och planerar sin dag från hemmet för att sedan bege sig ut på arbetsplats? Arbetstagaren behöver då endast åka till arbetsgivarens lokaler någon dag per vecka för att hämta material. Enligt den föreslagna bestämmelsen i 12 kap 3 c § IL skulle arbetstagaren i detta fall få sitt tjänsteställe i hemmet, men ska mottagandet av arbetsordrar via e-post i hemmet istället för att hämta dessa i arbetsgivarens lokaler betraktas som distansarbete, skulle arbetstagaren kunna få sitt tjänsteställe i arbetsgivarens lokaler. Detta anser Byggföretagen är en orimlig slutsats, och vi tror inte heller att detta varit utredningens tanke med bestämmelsen, men hänvisningen i den föreslagna 12 kap 3 a § IL skulle kunna tolkas på detta sätt. Byggföretagen önskar därför förtydliganden kring tolkningen och samspelet mellan de föreslagna bestämmelserna i 12 kap 3 a § och 12 kap 3 c § IL.

Tjänsteställets placering

Förslag: Om avsikten är att den skattskyldige ska utföra arbetet på en och samma arbetsplats, är denna plats att anse som tjänstestället.

Om avsikten är att arbetet ska utföras på fler än en arbetsplats eller under förflyttning, ska bedömningen om tjänsteställets placering ske i två steg.

– I första hand anses den plats där den anställda ska utföra mer än 50 procent av arbetet som tjänsteställe.

– I andra hand ska arbetsgivarens eller uppdragsgivarens lokal anses som tjänsteställe om den skattskyldige i regel dagligen på grund av arbetet ska besöka lokalen.

Om tjänstestället inte går att fastställa enligt dessa regler ska bostaden anses vara tjänstestället.

Byggföretagen ser positivt på utredningens förslag avseende tjänsteställets placering. Bestämmelserna förtydligas, vilket är positivt. Dock finns delar i förslaget som Byggföretagen anser bör justeras. Detta utvecklas nedan.

Arbetet är avsett att utföras på fler än en arbetsplats eller under förflyttning

Utredningen har lämnat förslag som innebär en uppdatering av den nuvarande alternativregeln. Byggföretagen ser positivt på utredningens ambition att ersätta en svårtillämpad regel. Alternativregelns legitimitet är också ifrågasatt, då den innebär att anställda med en svag koppling till arbetsgivarens lokaler ändå ska anses ha sitt tjänsteställe i dessa lokaler. Det är därför välkommet att utredningen föreslår en starkare koppling till arbetsgivarens lokaler, och att det kommer att krävas i princip dagliga besök hos arbetsgivaren för att tjänstestället ska finnas i arbetsgivarens lokaler. Utredningens redogörelse för hur uttrycket ”i regel dagligen” ska tolkas ger dock upphov till viss oro. Utredningen anför att en viss flexibilitet krävs, och att besöken inte behöver förväntas vara lika många varje vecka. Sedan tas exemplet att en anställd kan besöka arbetsgivarens lokaler fem dagar en vecka och tre dagar en annan vecka, och ändå anses besöka arbetsgivarens lokaler ”i regel dagligen”. Visst kan regelverket vara i behov av flexibilitet, men ju större flexibilitet desto fler gränsdragningsfrågor. Hur bedöms exempelvis en anställd som besöker arbetsgivarens lokaler tre dagar i veckan i normala fall, men fem dagar i veckan enstaka veckor? Eller en anställd som besöker arbetsgivarens lokaler fyra dagar i veckan, och den femte dagen utför personen det begränsade arbete som skulle göras i arbetsgivarens lokaler på distans? Ett nytt regelverk kräver ny praxis, men innan den är på plats kommer företagen att behöva förhålla sig till regelverket och i vissa fall svåra gränsdragningar. Detta kräver förarbeten med fler exempel, och klara uttalanden

avseende gränsdragningar. Byggföretagen skulle önska vägledning, liknande den som finns i dag som anger ett snitt per vecka avseende antalet besök i arbetsgivarens lokaler. Detta skulle underlätta tolkningen betydligt.

Byggföretagen har även synpunkter på förslaget som innebär att den anställdes syfte med besöket hos arbetsgivaren ska tillmätas betydelse. Enligt förslaget är det enbart besök på grund av den anställdes arbete som ska tillmätas betydelse vid tjänsteställesbedömningen. Detta innebär att besök för att fika, äta lunch eller gå på toaletten inte ska tillmätas betydelse. Byggföretagen förstår utredningens ambition med detta förslag, men att kontrollera de anställdas syften med besöket hos arbetsgivaren är enligt Byggföretagens mening inte görligt. Som arbetsgivare är det svårt att avkräva de anställda rapporter om varför de varit i lokalerna, det kan uppfattas som integritetskränkande och kräver en omfattande övervakning av de anställda. Det är inte heller ovanligt att en anställd kan ha flera syften med ett besök, exempelvis både äta lunch och hämta material eller en arbetsorder. Som Byggföretagen uppfattar det ska ett sådant besök betraktas som ett arbetsrelaterat besök, men hur ska arbetsgivaren kunna kontrollera detta på ett effektivt sätt?

En ytterligare fråga som uppkommer är hur resor till och från arbetsgivarens lokaler under arbetsdagen ska betraktas, om dessa enbart utförs för att äta lunch eller fika. Detta är aktiviteter som enligt utredningen saknar koppling till arbetet, ska dessa resor då betraktas som privata resor som den anställda vidtar? Detta kan i så fall få stor betydelse för uppkomsten av bilförmån, eftersom många använder arbetsgivarens bil under arbetsdagen. Om förslaget inte ändras i denna del behöver förslaget klargöras avseende dessa resor, som sannolikt företas frekvent. Arbetsgivarna och de anställda måste förstå konsekvenserna av att exempelvis resa till arbetsgivarens lokaler för att äta lunch.

Utredningen föreslår vidare att begreppet "arbetsgivarens lokal" inte ska anses innefatta arbetsbodar eller liknande etableringar av tillfällig natur. Inte heller mer permanenta lösningar, som kan finnas vid långvariga projekt, ska betraktas som arbetsgivarens lokaler. Utredningen anger att genom att räkna upp dessa lokaler kan tjänstestället inte anses vara i någon utomståendes lokal. Byggföretagen tolkar utredningens ställningstagande som att en bygg- eller anläggningsarbetsplats, som är tillfällig till sin natur, aldrig kan utgöra arbetsgivarens lokaler och således inte heller tjänsteställe för någon anställd eller uppdragstagare. Detta gäller oaktat hur arbetsgivarens närvaro på arbetsplatsen ser ut och hur länge projektet väntas pågå. Givet att Byggföretagens tolkning av utredningens förslag är korrekt välkomnas förslaget. Detta bör underlätta tjänsteställesbedömningen avsevärt, och minska den administrativa bördan för byggföretag som idag många gånger ställs inför komplexa frågeställningar när tjänstestället ska avgöras.

Tjänsteställets placering vid arbete som pågår under en begränsad tid på varje plats

Förslag: Om arbetet till mer än 50 procent ska pågå en begränsad tid på varje plats enligt vad som gäller för vissa arbeten inom byggnads- och anläggningsbranschen och liknande branscher, ska arbetsgivarens eller uppdragsgivarens lokal anses som tjänsteställe om den skattskyldige i regel dagligen på grund av arbetet åker till lokalen. I andra fall ska bostaden anses som tjänsteställe.

Utredningen föreslår en särreglering för att bestämma tjänsteställe för framförallt anställda inom bygg- och anläggningsbranschen. Många i denna bransch arbetar på ett sätt som skiljer sig från hur det stora flertalet arbetstagare i Sverige idag arbetar. Det är också svårt att hitta personer som är villiga att arbeta långt från hemmet under längre perioder, och utan en särskild regel för denna grupp skulle det nya regelverket sannolikt medföra en försämring för dessa anställda. Det skulle försvåra rekryteringen av kompetent personal ytterligare. Mot denna bakgrund är utredningens ställningstagande, att införa en specialreglering avseende dessa arbetstagare, välgrundat. Byggföretagen förordar också att detta blir just en specialregel, och inte en undantagsregel enligt nuvarande modell.

Avsiktsregeln i 12 kap 3 a § IL ska gälla även vid fastställandet av tjänsteställets placering enligt specialregeln. Byggföretagen anser att detta är naturligt, men efterlyser förtydliganden avseende samspelet mellan reglerna, se ovan.

Särregeln innehåller en kvantifiering, innebärande att det krävs att arbetet till mer än 50 procent pågår en begränsad tid på varje plats för att regeln ska vara tillämplig. Byggföretagen ställer sig positiva till tydligheten i regeln, även om gränsdragningsproblematik kan komma att uppstå. Byggföretagen efterfrågar därför belysande exempel. Det bör också förtydligas hur uppskattningen ska göras, Byggföretagen utgår ifrån att det ska göras utifrån arbetade timmar, men det skulle också kunna vara dagar på respektive arbetsplats eller olika ekonomiska mått. Om det handlar om dagar, hur ska man se på dagar då den anställda är både i arbetsgivarens lokaler och ute på en byggarbetsplats? Det bör också förtydligas ytterligare att regelverket inte kommer att omfatta de anställda som arbetar med exempelvis industri eller har löpande serviceuppdrag inom befintliga byggnader, då arbetet på dessa arbetsplatser ofta inte uppfyller kravet att vara ”tillfällig till sin natur”.

Rörande besök i arbetsgivarens lokaler, och tjänsteställesbedömningen med anledning av detta, se ovan under rubriken ”Arbetet är avsett att utföras på fler än en arbetsplats eller under förflyttning”.

Som framgår ovan välkomnar Byggföretagen utredningens ställningstagande att en tillfällig arbetsplats inte kan utgöra tjänsteställe för skattskyldiga som omfattas av specialregeln. Detta kommer att underlätta tjänsteställesbedömningen även vid längre tjänsteresor. Dagens otydliga regler när tjänsteresor pågår en längre tid kräver omfattande kunskaper i ämnet för att göra korrekta bedömningar. Även olikbehandling av anställningsformer leder till missförstånd och feltolkningar. Det är därför välkommet att utredningen tydligt anger att bostaden ska utgöra tjänsteställe även om arbetet på ett bygg- eller anläggningsprojekt kan väntas pågå mer än två år, och att detta gäller oavsett anställningsform.

Maximi- och normalbelopp

Förslag: Begreppen maximibelopp respektive normalbelopp ska ersättas med begreppen inrikesbelopp respektive utrikesbelopp.

Begreppen ska användas vid beräkning av avdrag för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa och dubbelt boende på grund av arbete på annan ort.

Byggföretagen tillstyrker utredningens förslag, förslaget innebär ett välkommet förtydligande och medför förenkling. Denna ändring är inte beroende av övriga förslag och bör därför genomföras oavsett om övriga förslag genomförs eller ej.

Begreppet tjänsteresa

Förslag: En definition av begreppet tjänsteresa införs i inkomstskattelagen. Definitionen har också betydelse för vad som på motsvarande sätt är att anse som resor i näringsverksamhet.

Med tjänsteresa avses att den skattskyldige i tjänsten befinner sig på annan plats än tjänstestället. En tjänsteresa är tidsbegränsad.

Om den skattskyldige under en pågående tjänsteresa med övernattningsreser hem över arbetsfria dagar ska resan fram och tillbaka till bostaden ses som en del av tjänsteresan.

Byggföretagen tillstyrker utredningens förslag att införa en definition av begreppet tjänsteresa. Begreppet vållar enligt Byggföretagens erfarenhet inte särskilt stora bekymmer idag, men av systematiska skäl det är bra.

Byggföretagen välkomnar också utredningens förslag att hemresor under en pågående tjänsteresa ska betraktas som tjänsteresor, något som innebär att

arbetsgivaren kan ersätta dessa utan skattekostnad för den anställde eller arbetsgivaren. Nuvarande skatteregler hämmar företag och anställda att ta uppdrag långt ifrån hemorten. För företagets del är det alltid svårt att hitta anställda som är villiga att ta uppdrag som innebär att de är borta från hemmet under långa perioder, och fördyringen som skattereglerna innebär gör det inte mer attraktivt. Att den anställde, i inkomstdeklarationen, kan få avdrag för sina kostnader för hemresor kompenserar inte för att behöva ligga ute med dessa pengar under en lång period. Det är också många som drar sig för att jämkä då det många gånger finns osäkerhet kring hur länge uppdraget kommer att pågå och vilka kostnader som hemresorna faktiskt innebär.

Om en anställd befinner sig på en ort dit arbetsgivaren sänder denna är det personens arbete som leder till att hen befinner sig på orten. Att i dessa fall inte kunna ersätta personen utan skattekostnad för resor fram och tillbaka till hemorten, för att personen övernattar på arbetsorten, är märkligt. Det är arbetet som försatt personen på ort X och arbetsgivaren bör rimligen kunna ersätta sin anställda för att uppnå status quo, dvs att de åter befinner sig på hemorten, utan skattekostnad. Att gynna personer som reser långa sträckor, jämfört med de som väljer att resa mindre och istället övernatta på arbetsorten, kan inte heller uppfattas som tidsenligt eller klimatsmart.

Mot denna bakgrund är det angeläget att reglerna om hemresor åtgärdas, och denna ändring bör genomföras oavsett om övriga förslag genomförs eller ej.

Samma förutsättningar för rätt till avdrag ska gälla under hela tjänsteresans längd

Förslag: Samma förutsättningar för rätt till avdrag för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa och resa i näringsverksamhet ska gälla för hela resans längd. Sådana utgifter ska få dras av vid resor som är förenade med övernattnings utanför den vanliga verksamhetsorten.

Byggföretagen tillstyrker utredningens förslag. Förslaget medför en välkommen förenkling av regelverket.

Endast avdrag i enlighet med schablon

Förslag: Avdrag för ökade utgifter för måltider och småutgifter ska endast göras enligt schablon.

Vid tjänsteresa i Sverige eller utomlands ska under de sex första månaderna utgifterna dras av med ett inrikesbelopp respektive utrikesbelopp för varje hel dag och för varje halv dag med ett halvt inrikesbelopp respektive utrikesbelopp.

För tiden därefter ska utgifterna dras av med ett halvt inrikesbelopp respektive utrikesbelopp för varje hel dag och 25 procent av inrikesbeloppet respektive utrikesbeloppet för varje halv dag.

Dessa nivåer ska gälla oavsett om traktamente betalats ut eller inte av arbetsgivaren.

Regeln om att med arbetsgivare likställs annan som betalar ut traktamente, slopas.

Byggföretagen ser positivt på utredningens förslag att harmonisera traktamentsnivåerna.

Schablonavdragets olika nivåer

Byggföretagen ställer sig tveksamma till utredningens förslag om att ersätta dagens tre nivåer på schablonbelopp med två. Byggföretagen anser att det är välkommet att perioden med ett helt inrikesbelopp förlängs med tre månader, till sex månader. Sänkningen till ett halvt inrikesbelopp från och med sex månader befaras dock medföra ökade svårigheter att hitta personal till längre projekt samt ökade kostnader för företagen, då kollektivavtalen ofta stadgar traktamente motsvarande ett maxbelopp och natttraktamente (i dagsläget 435 kr/dygn) i åtminstone två år.

Byggföretagen har tillfrågat vissa större och medelstora medlemsföretag om förslaget och dess konsekvenser. Flertalet tillfrågade angav att deras kostnader för traktamenten skulle öka om förslaget blev verklighet. Detta trots att perioden med ett helt inrikesbelopp förlängs med tre månader, och att merparten av tjänsteresorna för tillfrågade företag understiger sex månader. Företagen ansåg inte heller att en ändring från tre till två nivåer skulle innebära någon större förenkling. Samtliga svarande har system som sköter detta, och en ändring av reglerna skulle snarare innebära ökade kostnader och administration då systemen kommer att behöva uppdateras för att spegla de nya reglerna. För mindre aktörer, som sköter hanteringen av traktamenten manuellt skulle två nivåer kunna innebära en viss förenkling, men även för dessa aktörer utgör regelförändringen sannolikt en viss utmaning.

Tidsgränsen och tjänsteresans varaktighet

Byggföretagen välkomnar utredningens förslag att återkommande korta tjänsteresor till samma ort ska ses som nya tjänsteresor om arbetet däremellan i minst samma utsträckning skett på annan ort. Detta kommer underlätta för arbetsgivarna som, med förslaget, i färre fall än idag kommer att behöva räkna dagar på olika orter.

Dagens avdragsregler vid tillfälligt arbete på annan ort och dubbel bosättning bör ersättas med ett nytt avdrag

Byggföretagen välkomnar utredningens förslag att ersätta dagens regler vid tillfälligt arbete på annan ort och dubbel bosättning med ett nytt avdrag som ska tillämpas vid dubbelt boende på grund av arbete på annan ort. Dagens regler är svårtillämpade, och för gemene man är det svårt att förstå skillnaden mellan de båda avdragen. Utredningens förslag är i vissa delar något komplicerat, framförallt gällande beräkandet av faktiska logikostnader, och särskilt i det fall den skattskyldige hyr ut sin ursprungsbostad eller har bytt ut denna, men på det stora hela uppfattar Byggföretagen förslaget som en betydande förenkling för de skattskyldiga.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Byggföretagen välkomnar utredningens förslag att lagstiftningen ska träda ikraft tidigast den 1 januari 2027. Detta förutsätter dock en relativt snabb behandling av Finansdepartementet, så att skattskyldiga och företag får gott om tid att förbereda sig för de ändringar som kommer. Förändringarna kommer att påverka i princip alla företag och arbetstagare inom bygg- och anläggningssektorn, något som ställer krav på god framförhållning.

Utredningens förslag är angelägna, och att det är hög tid att reglerna och tjänsteställets placering etc. anpassas till dagens arbetsmarknad. Byggföretagen förhoppning är därför att utredningens förslag behandlas snarast och denna gång leder till lagstiftning.

Frågor med anledning av detta remissvar kan ställas till Sofie Wilhelmsson Agrén, skattejurist, sofie.wilhelmsson@byggforetagen.se alternativt 070-344 58 63.

BYGGFÖRETAGEN

Catharina Elmsäter-Svärd

Verkställande direktör